

בש"פ 8042/17 - נתנאל זיקרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8042/17

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: נתנאל זיקרי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי באר שבע מיום
27.09.2017 במ"ת 23692-08-17 שניתן על ידי כב'
השופט נ' אבו טהה

בשם העורר: עו"ד עידו פורת

בשם המשיבה: עו"ד סיון רוסו

החלטה

1. ביסוד ערר המבקש על החלטת בית המשפט המחוזי להורות על מעצרו עד לסיום ההליכים (מ"ת 23692-08-17, כבוד השופט נ' אבו טהה), ניצבת טענת האפליה בינו לבין נאשם אחר (להלן: האחר) ששוחרר למעצר בפיקוח אלקטרוני.

נאמר כבר, כשם שטענת האפליה בין שווים במסגרת המעצר עד לסיום ההליכים חזקה היא, כך אין לקבל טענת אפליה מדומה, דהיינו תוצאות שונות למקרים שונים. באי כוח הצדדים טענו בהתאם. הסניגור השליך את יהבו על כך שהתשתית למעצר האחר עד לסיום ההליכים אף איתנה יותר מהתשתית נגד מרשו, ואילו כוח המדינה תמכה בעמדת בית המשפט המחוזי לפיה השוני בתוצאה בין הנאשם לאחר (להלן: השניים) מוצדק.

2. שמעתי את הצדדים, ושקלתי את העניין. דעתי היא כי יש בסיס דיו לתוצאות אליהן הגיע בית המשפט המחוזי בייחס לנאשם ולאחר. השוני בא לידי ביטוי הן במישור הראייתי והן במישור העבר הפלילי - שמלמד על דרגת מסוכנות גבוהה יותר של העורר. אומנם לא זו הייתה מסקנת שירות המבחן על סמך התרשמותו מהשניים, אך בית משפט רשאי להעניק משקל לעבר הפלילי, ובמיוחד בענייננו. צודק הסניגור כי לשניים יש עבר פלילי אך העורר הורשע בעבירה של ניסיון לרצח וריצה חמש שנות מאסר בפועל.

ברם, יש לפנות לעיקר מבחינת קיומן של ראיות לכאורה, כתנאי מוקדם ואף מרכזי בהחלטה של מעצר עד לסיום ההליכים. בחומר הראיות יש סרטון המתעד את המקרה. בית המשפט התרשם כי קשה לזהות את השניים. הסניגור סבר כי ניתן לזהות דווקא את האחר, אך בעניין זה לא מצאתי לנכון להתערב בהתרשמות בית המשפט המחוזי. היתרון מבחינת התביעה בראיותיה לכאורה בייחס לעורר, הוא אמרה של קרובת משפחה, יחד עם מקום הימצאותו של העורר בסמוך לאזור המעשה.

עולה אפוא כי המארג הראייתי בין השניים אינו שווה. ישנו בסיס עצמאי ברור וחזק יותר, המפליל לכאורה את העורר לעומת האחר. בהינתן זאת ומאחר שעסקינן בעבירות חמורות, לרבות עבירה חמורה של חבלה בכוונה מחמירה תוך דקירת המתלונן באמצעות סכין באזור עינו ובחזהו - לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי להורות על מעצרו של העורר, גם מנקודת המבט של החלטתו לגבי האחר.

3. הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ו בחשוון התשע"ח (15.11.2017).

ש ו פ ט